

De 's-Heerenbroeker

14e Jaargang nummer 4

december 2012

Voorwoord...

Voor u ligt de 56e editie van de 's-Heerenbroeker, de vierde uitgave van 2012.

Helaas iets later als dat u van ons gewend bent toch nog de laatste editie van 2012. Door omstandigheden en de feestdagen kon deze editie niet meer voor de jaarwisseling gedrukt worden.

In deze 's-Heerenbroeker de laatste van eigen erf, een vereniging aan het woord en een artikel uit de pen van de plaatselijke voetbal vereniging. We gaan weer naar buiten met Ad en een kijkje bij onze buitenlandcorrespondent.

Namens de redactie wensen wij u een gezond en voorspoedig 2013 en voor nu veel leesplezier.

Dag leu.

Binnenkort giet iene van mien naaste buur'n de Breesteege verlaten. Eigenlijk is hij gien buurman, want hij woont met zien vrouwe in de gemeente Zwolle. Hij wurdt nu een echte 's-Heerenbroeker.. En veurdat hij aan de Biswetering kump te wonen wil ik nog een anekdote over hem vertell'n. Daor kump u dan.

Het was op een zundag ergens in de zomer van 2012. Noe wil het zo weez,n dat mien dochter met heur gezin weer richting Enschede vertrok. Een paar minuten na heur vertek ging de telefoon. Mien dochter was het. Pa is het normaal dat koeijen op het gazon in plaats van in de wei loop'n.? Ik zegge, ik dacht het niet. Daor groeit veul te weinig gras. Zie zeg teeg'n mie: Het is bie de boerderieje van K&F. Ik zegge ik komme duran.

Umdat er veur mien gevuul haost bie was ging ik met de luukse waag'n in plaats van met de fietse. En ja doar was wat aan de hand. Er stond al een waag'n op de oprit bie de boerderieje. Dur zat een joggie in. Hij had de deur'n goed op slot. Ik zette mien waag'n dur schuun noast, zodat er geen koeijen meer langs konden loop'n. Ik zagge achter de boerderieje dat er een grote keer'l met de armen stond te zwaaijen. Hij maakte er ok

allerlei rare geluud'n bie.

Toen ik de deure van de waag'n open dee, schruk ik mie lam. Ik heb nog nooit zo'n lawaai eheurd. De helfte van het vee van K&F liep buut'n en de andere helfte was nog binnen. Het oorverdovende geluud bedroeg zoveule decibels, dat de oor'n mie hoaste van de kop af knapten. De koeijen die binnen zaten waren blijkbaar jaloers. Het was een compleet inferno. En dat kwam niet allen deur het lawaai. Ik wist dat koeijen veul konden schijt'n, maar dit ging alle perken te buut'n. Ik had nog nooit zo'n grote hoeveelheid stront bie mekaar uzien. Ie konden deur de grote hoeveelheid flatsen het beton deronder bijna niet meer zien.

Die grote keerl bleek een andere buurman te weez'n. Hij had ok de löslopende koeijen uzien. Ik ben noast hum goan stoan. Met dezelfde armgebaar'n en rare geluud'n wisten wie de koeijen of in het weiland of in de loopstal te krieg'n.

Noe wil het geval dat K&F noar de kerke waren ewest en bezig waren thuiswaarts te keer'n. Kiek toch zei K. dur bint getuigen van J. (ie weet wel van die lui die vake zundags met een verhaaltie an de deure koom'n) an de deure. F. keek wat beter en zei

ik dacht het niet. Dur bleek nog een achtergebleven koe in de veurtuin te stoan. Hard jaag'n richting huus hielp niet meer. Het kwaad was al geschied. K&F waren ons best dankbaar en hebb'n dat later ok met een smakelijk presentje tot uitdrukking ubracht.

An dit verhaal zit eigenlijk gien moraal. Dur bleek een koe met de kop teeg'n een klinke udrukt te hebb'n. Die scheut lös met als gevolg een stel löslopende koeijen. Het ienigste wat ik kan bedenken is dat een koe

slimmer is dan ie zollen denken.

Noe zull'n jullie misschien denken wat schref die keer'l in een raar soort dialect. Nou dat kump zo. Ik komme eigenlijk van buut'n het dorp. Ik bin eigenlijk (deur het beroep van mien va) opgegroeid in verschillende plaatsen buut'n Zwolle. Ik spreke en schrieve dus eigenlijk vijf soorten dialect deur mekare. Het liekt echter allemoale op mekaar. Vandaar.

Goed goan, P. van de Breesteege.

Appel- en perensap

Tijdens de najaarsmarkt van zaterdag 15 september heeft u kunnen zien hoe er honderden liters sap geproduceerd is. U kunt deze overheerlijke drank nog steeds aanschaffen. Voor verkoop neem contact op met **Marieke Kwakkel tel: 0643751268** .

Opbrengst sap eis ten gunste van Museum De Kroon.

Woningbouw

De laatste jaren heeft er geen nieuwe woningbouw meer plaatsgevonden op het dorp. Tijdens de wijkschouwen van de afgelopen jaren is voortdurend aangegeven dat nieuwbouw wel wenselijk is. Om de leefbaarheid op het dorp in stand te houden is het belangrijk dat verenigingen, het dorps huis en de basisschool kunnen blijven bestaan. Dit is alleen mogelijk als jongvolwassenen op het dorp kunnen blijven wonen.

Ruim een jaar geleden is Gerrit Jan Veldhoen de nieuwe wijkwethouder geworden van 's-Heerenbroek. Tijdens de wijkschouw heeft hij aangegeven dat mensen zich moeten melden als zij belangstelling hebben om nieuw te bouwen op het dorp. Driekwart jaar later geven zij aan dat er nog weinig aanmeldingen binnen zijn. Als Dorpsbelangen denken wij dat er veel meer belangstelling is dan er daadwerkelijke mensen zich hebben aangemeld. Om toch meer belangstellenden bij elkaar te krijgen hebben we alle ingeschrevenen aangeschreven en is inmiddels een eerste oriënterende bijeenkomst georganiseerd.

Onder de ingeschreven blijkt wel degelijk animo te zijn om op 's-Heerenbroek te gaan bouwen. Met het gegeven dat er 21 belangstellenden zijn hebben wij contact gezocht met wethouder Veldhoen. Samen met hem en de projectleider woningbouw zullen wij begin januari in overleg gaan over de verdere stappen die de gemeente gaat ondernemen.

Dorpsbelangen heeft aangedrongen op een informatieavond waarin de gemeente met concrete plannen zou moeten komen om in de nabije toekomst te kunnen bouwen. Deze avond zou in februari 2013 moeten plaats vinden. Het is belangrijk dat daarbij zo veel mogelijk belangstellenden aanwezig zijn. Dit geldt ook voor de mensen die niet ingeschreven staan. Potentiële starters die tussen nu en 2015 denken te willen gaan bouwen op 's-Heerenbroek kunnen zich nog steeds aansluiten. Kijk geregeld op de website voor de laatste vorderingen en de datum van de informatieavond.

Vereniging Dorpsbelangen

Vereniging aan het woord:

Gymnastiekvereniging 's-Heerenbroek

Hallo Dorpsgenoten,

De gymnastiekvereniging in 's-Heerenbroek is een grote en bloeiende vereniging. Elke maandag en donderdag is de jeugd volop in beweging in De Kandelaar.

Vanaf 2½ jaar ben je al van harte welkom op de gym! Hiervoor is er speciaal peutergym. Leuk "samen spelen" en spelletjes doen. Ook leren de peuters al allerlei kunstjes op de gymtoestellen.

Wanneer de school uit is, rennen (bijna!) alle kleuters naar de Kandelaar. Er is dan kleutergym: geweldig vinden ze dit. Even lekker uitrizen van een hele dag school en daarna gaan we een parcourtje afleggen. Hier leren ze spelenderwijs al allemaal turnoefeningen. Aan het einde van de les doen we altijd een gezamenlijk spel!

Dan zijn op maandag als laatsten alle meisjes welkom uit groep 3 t/m 5. In deze les zijn we echt aan het turnen voor wedstrijden: de Kamperspringwedstrijden, clubwedstrijden en voor het 4 dorpentoernooi. Ook de groepen die op donderdag gymmen doen met deze wedstrijden mee.

Voor alle jongens van de basisschool (v.a. gr 3) is er speciaal een uurtje jongensgym. Dit is op donderdag van 17.00-18.00 uur. Dit is een heel grote groep, maar wel erg gezellig. Ja, en daarna wordt het kwebbelen geblazen: eerst komen de meisjes van groep 6 t/m 8 en als laatsten op de donderdag komen de dames die al op het voortgezet onderwijs zitten. Die laatste groep? Daar staat de gezelligheid voorop! Al ga je na de basisschool naar allerlei verschillende scholen voor je vervolgopleiding, even een klein uurtje gymmen en bijkletsen is natuurlijk heel belangrijk. En nog goed voor je ook!

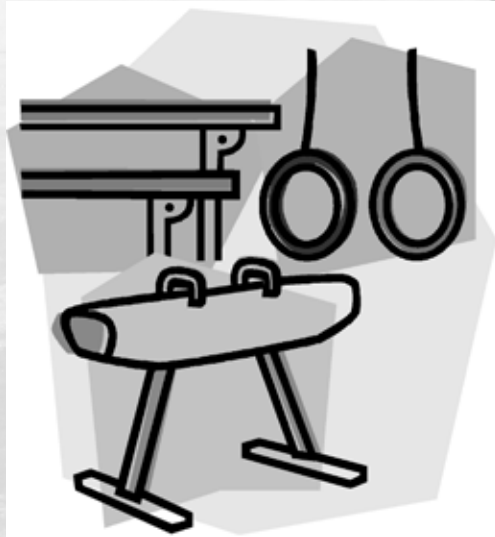
Word je nu al héél enthousiast en zit je nog niet op de gym? Kom dan een keertje kijken!! Je bent van harte welkom!

Lestijden maandag:	Peuters: 14:45 - 15:30 uur
	Kleuters: 15:30 - 16:15 uur
	Meisjes gr 3 t/m 5: 16:15 - 17:15 uur
Lestijden donderdag:	Jongens basisschool: 17:00 - 18:00 uur
	Meisjes gr 6 t/m 8: 18:00 - 18:45 uur
	Dames v.o.: 18:45 - 19:30 uur

Gymleiding maandag: Thea Woning. Donderdag: Erika vd Beld, zij wordt i.v.m. zwangerschapsverlof tijdelijk vervangen door Ane Boersma.

Inlichtingen verkrijgbaar bij leiding of secretaris Marry Bastiaan.

Mw. M. Bastiaan-van de Burgt
 J.W. van Lenthestraat 8
 8275 AH 's-Heerenbroek
 tel. 038-4527190
 Mail: gvsheerenbroek@hotmail.com

Buut'n Kiek'n,

Ik heb geen idee hoe het u vergaat, maar ik heb nu al niet veel zin meer in de winter. Het kleine beetje kou dat we gehad hebben vind ik eigenlijk wel genoeg. Er zal vast nog wel een klap echte kou komen. Meestal zo ergens in februari. Op zo'n moment dat je met enig optimisme denkt: Nou, met een beetje geluk komt het voorjaa... Beng, rinkeldekinkel... ja hoor, 20 graden onder nul. Net als vorig jaar. Ik heb nu dus alweer veel meer zin in sneeuwklommen... en zo. Ik zal nog even geduld moeten hebben, vrees ik. Vreemd genoeg zie ik al op veel plekken groene sneeuwklompunten. Is de natuur nu echt in de war, of alleen maar optimistisch? Ik denk het laatste. We hebben bij de keuken een vogelvoerplek. De twee kokers met zaden zijn om de dag leeg. We hebben het meest 'aanloop' van mussen, mezen, een roodborst, tortels en merels. En wat de mussen op de grond gooien, is voor onze kippen en de bescheiden heggenmus. Zo'n voerplek is min of meer ook een gedekte tafel voor de sperwer en de havik. Vorige week zat er een sperwer met een half afgekloven merel, nog geen 5 meter van ons keukenraam. Ik schrok en zij schrok, ze keek me nog even doordringend aan met die grote gele ogen en smeerde hem toen. Als ik nu dus weer een enorm

vogeltumult bij de keuken hoor, dan is er weer zo'n gestreepte rakker in de buurt. Bij Willem Hofman zat er laatst een voor zijn raam aan het Veerpad een tortel te plukken. Wat een veren. Willem belde me, dus ik ging voorzichtig kijken. Toen ie me zag was ie natuurlijk weg. Maar feestelijk is dat allemaal wel, al dat vogelgedoe. Ik haast mij te zeggen dat het natuurlijk niet erg feestelijk voor die merel en die tortelduif was, maar goed, dat is - wat wij nog steeds met kracht en overtuiging noemen - 'De Natuur'. Waar ik trouwens toch ook wel vrolijk van word zijn al die ganzen aan de IJssel. D'r zitten er nogal wat. Af en toe komen er van die vluchten over ons huis heen wapperen. Die zo ongelofelijk met elkaar o-ha-en zijn trouwens de Canadese gansjes. De meeste ganzen hebben allemaal wel iets 'met de proatert', maar de Canadeesjes kakelen het meest. Mooi grafisch gansje trouwens met dat zwarte hoofd. Ik heb me trouwens laatst laten vertellen dat de stand van die gans te danken is aan uit een kinderboerderij onsnapte vogels. Of het waar is weet ik niet, maar ik kan me niet herinneren dat ik ze vroeger ook wel zag. riet-, brand- en kolganzen zag je, maar geen Canadezen. Nu ja, hoe dan ook, ik word er wel vrolijk van.

Overigens hebben wij als redactie gemeend deze rubriek wat te veranderen - of misschien beter - te gaan aanpassen. Het zal wel over natuur en zo blijven gaan, maar we willen vanaf het volgende nummer een serietje 's-Heerenbroekse tuinen de revue laten passeren. Want ik kreeg zelf wel het idee me per seizoen een beetje te herhalen, en dat is niet erg spannend voor mij en al helemaal niet voor u. Tuinen dus. Heeft u een bijzondere tuin, of er gewoon iets

bijzonders in staan, geef me dan eens een brul, kom ik langs en teken uw verhaal op. Maak wat foto's, en laten we niet vergeten... algehele tuinroem zal u deelachtig worden. We beginnen trouwens met de tuin van Piet de Jong.

Graag tot volgend keer dus. Rest mij u een heel prettige kerst toe te wensen en een goeie jaarwisseling.

Ad Swier

**De oude bomen in het bos staan kaal
en huiverend in natte sneeuw en regen.
De hoogbejaarden staan te overwegen
waarom het nodig is, dit allemaal...**

**Wat zijn we nog! We lijken toch naar niets!
Net goed genoeg om tegenaan te plassen.
Er zijn waarachtig krachtiger gewassen!
Hak ons tot brandhout, da's tenminste iets!**

**We kunnen niets, we hebben niets te doen;
't wordt tijd dat Bosbeheer ons op komt halen!
Toen kwam de lentezon, met warme stralen.
En God deed wonderen: ze werden groen...**

Uit: Jos Brink, Uw trouw tegemoet

Samen sterk!

Enkele weken geleden werd ik door Alex Kroeze gevraagd om een stukje te schrijven voor onze 's-Heerenbroeker dorpskrant . In mijn jeugdige enthousiasme heb ik ja gezegd... De volgende morgen had ik reeds spijt en dacht: ben helaas wéér te snel geweest met antwoorden, want waar ga je dan iets over schrijven?

Die volgende dag was een mooie dinsdagmorgen en ik moest naar een begrafenis in Kampen. Gezien het mooie weer was ik op de fiets vertrokken om én de zinnen te verzetten én geen last van de parkeerellende in Kampen te hebben. Stond ik net aan de overkant van de brugtewachtentoeen dorpsgenoot (mevrouw X) naast me kwam staan met de vraag: 'Ga je naar het zelfde als ik?' Inderdaad bleek dit het geval te zijn en al kletsend kwamen we bij de kerk aan. Aangezien we vrij vroeg waren, namen we na het condoleren plaats op de achterste rij van de kerk. Deze mevrouw X vertelde ik van mijn probleem over het stukje schrijven voor de dorpskrant en dat ik nog geen onderwerp kon bedenken wat alle 's-Heerenbroekers aan zou spreken in plaats van alleen de leden van de voetbal. Mevrouw X vroeg wat me dan "ergerde" bij de voetbal en in het dorp?? Vervolgens

hadden we gedurende een 20-tal minuten een prachtig gesprek over onze voetbalclub en over de dingen van de dag bij ons in het dorp . We kwamen tot de conclusie dat we ons misschien weleens wat anders moeten opstellen, om in voetbaltaal te spreken (ook X en ikzelf, uiteraard). Zoals iedereen weet is voetbal een teamsport, maar zijn wij als dorp en als inwoners van 's-Heerenbroek wel een team en speler van hetzelfde team? Of zijn we dit alleen maar tijdens de Oranjefeestweek, en dan vooral onder het genot van een biertje of een ander drankje? Op de zaterdagavond met het Oranjefeest had ik het gevoel dat we een grote selectie hadden en bijna een ledenstop moesten invoeren omdat alle 's-Heerenbroekers als speler in hetzelfde team wilden spelen. Helaas zijn je teamgenoten van de zaterdagavond op de zondagavond

bij de tentdienst plotseling geen teamgenoot meer van je... Ook geen afmeldingen ontvangen via sms, WhatsApp, mail of ouderwets via de telefoon. Het was wederom beregezellig en een goed georganiseerd feest, maar na het feest is het teamgevoel plotseling verdwenen bij een aantal spelers.

Ook bespraken mevrouw X en ik de veldbezetting, ons veldspel en onze houding op het veld ten opzichte van medespelers en tegenstanders. Op het veld iemand "verrot" schelden gaat sommige spelers ook redelijk goed af, en als we het ergens niet mee eens zijn, zijn we in staat dit haarfijn en goed te verwoorden

tijdens de derde speelhelft of op een visite of een verjaardag. Maar om naar de persoon zelf of naar het/een bestuur te gaan, is helaas voor velen een stap te ver. Als we op of tijdens het voetballen per ongeluk iemand een schop geven, zeggen we (soms) sorry, en dit gaat ons makkelijk af. Maar in het dagelijks leven, buiten het voetbalveld, is sorry zeggen blijkbaar moeilijker. Een compliment geven over een mooie actie op het voetbalveld of een mooie goal of goed gespeelde wedstrijd is voor de meeste spelers ook geen probleem. Maar iets positiefs zeggen over iets anders dan voetbal is voor sommige spelers blijkbaar niet zo makkelijk... Even iemand of iets lekker afzeiken

Nog een laatste peptalk

en negatief doen, gaat ons blijkbaar gewoon makkelijker af in de praktijk dan een compliment geven. Maar waarom is dit zo moeilijk voor ons? Zijn we niet tevreden over ons dorp en de veranderingen en ontwikkelingen van het dorp? Of is de betrokkenheid bij ons dorp niet aanwezig onder de mensen? Waarom zijn we geen team meer zoals tijdens die ene week in de 2 jaar met het Oranjefeest??

Enkele weken geleden had ik via mijn werke een meeting in Hoevelaken. Deze zeer interessante dag eindigde met de bekende en inspirerende spreker Marc Cornelisse. Deze meneer heeft een aantal uitzonderlijk extreme missies geleid naar de noordpool (zie www.marccornelissen.com). Zijn presentatie ging kort samengevat over een groep totaal verschillende persoonlijkheden en karakters, maar wel met hetzelfde doel. Lopend vanaf Noord-Canada naar de geografische noordpool, een tocht van 70 dagen. Maximaal 12 km op een dag lopen en als je dan eindelijk gaat slapen, de volgende morgen wakker worden en als eerste op je GPS kijken wat er gebeurd is in de nacht... Weer 6 km terug "gedreven"... Pfff. Onderweg van alles meegemaakt, maar als teamlid maakte je jezelf ondergeschikt aan het doel. Ofwel: doorgaan en nooit opgeven. Dat maakt je samen sterk!

Toen ik na de meeting naar huis terugreed en dit even spiegelde naar ons dorpje, kwam ik er (misschien) achter. Is dit wat we missen? Blijven we op eilandjes werken en denken? Geen overleg of begrip voor elkaars standpunten of...?? Gaan we het samen doen en richten we een nieuw team op voor het gehele dorp en alle bewoners? Gaan we allemaal voor dat ene doel: een rustig leven in ons mooie dorpje waar we veilig en met plezier kunnen wonen? We hebben een goede basisschool met een moderne onderwijsmethode. Veel verschillende sportverenigingen en zelfs een ijsbaan. Een mooi en multifunctioneel dorpsgebouw 'de Kandelaar' dat tevens als clubhuis voor de voetbal gebruikt wordt (dit komt in geheel Nederland 16x voor, hoe uniek kun je zijn!!).

En volgend jaar weer een prachtig dorpsfeest met als thema "Samen Sterk" misschien...?

K.W.W.H.D.G.G.

Albert Knol en X

BEDANKT

Al vele edities bent u van ons gewend een stuk historie te kunnen lezen in de 's-Heerenbroeker. Ons redactielid, Wim Koersen, is al vele jaren enthousiast bezig u als lezer mee te nemen naar vervlogen tijden. Zo heeft u alles kunnen lezen over de oorlogsjaren 1940-1945, zijn er diverse families en bedrijven op het dorp beschreven en natuurlijk het leven van oud 's-Heerenbroeker Jan Pelleboer, de weerman op de nationale televisie. Ondanks zijn enthousiasme en onuitputtelijke kennis van de geschiedenis van het dorp heeft hij besloten te stoppen als redactielid van de 's-Heerenbroeker. Na vele jaren van inzet kan hij door gezondheidsredenen niet meer doorgaan met het beschrijven van de 's-Heerenbroekse geschiedenis.

Als redactie van de 's-Heerenbroeker willen wij Wim Koersen maar ook zijn vrouw Tonny bedanken voor de jarenlange medewerking aan de totstandkoming van de 's-Heerenbroeker

de redactie

Van eigen erf

Ondergetekende heeft beloofd nog een winters verhaal te schrijven over de "IJsclub 's-Heerenbroek-Veecaten." Voor onze ijsclub was het in die tijd gunstig dat we onder twee gemeenten woonden, namelijk Zwollerkerspel en Groot IJsselmuiden. De ijsclub mocht altijd in de twee gemeenten meedoen aan de schaatswedstrijden. In de barre winter van 1947 werd er in Zwollerkerspel op het Kristalbad van Harculo een schaatswedstrijd georganiseerd. Mijn broer Ab en ondergetekende gingen met Gerrit Lindeboom in de auto ernaartoe en dat was in die tijd een groot voorrecht, een auto. Vanwege de strenge kou mocht Gerrit zijn auto parkeren bij Gerrit Middag op de deel, maar ondanks dat de auto binnen stond ging Gerrit hem iedere keer warm laten lopen. Met de jeep van Hendrik de Leeuw liep het anders af, na de oorlog kon men deze jeeps kopen in het kader van de Marchal hulp. Misschien dacht De Leeuw dat een jeep onverwoestbaar was en hij keek er tijdens de wedstrijd niet naar om. Het gevolg was dat de jeep bevroor en het hele motorblok was gebarsten, hij moest naar huis worden gesleept, en hoe het verder afgelopen is, is mij niet bekend. Wel weet ik van Hendrik de Leeuw uit Genemuiden dat als er wat met de jeep aan de hand was, Frans ten Brinke, destijds chauffeur bij de Zuivelfabriek te 's-Heerenbroek, er aan te pas moest komen. Om op de wedstrijden terug te komen, Gerrit en Jan Lindeboom waren geweldige schaatsers, Jan heeft na zijn terugkomst uit Indië de beker van Zwollerkerspel nog weer gewonnen. Wim Koersen.

Longfonds (voorheen Astmafonds)

De collectewijzer van het Longfonds (voorheen Astma Fonds) heeft landelijk in 1012 € 3.050.000 opgebracht met 46.688 collectanten. Met subsidie van het Longfonds konden het afgelopen jaar 88 onderzoeksprojecten worden uitgevoerd. De bedoeling hiervan is het voorkomen dat kinderen astma krijgen, een betere behandeling voor mensen met ernstige astma en beschadigd longweefsel van mensen met COPD herstellen. Voor 's-Heerenbroek behoorde de opbrengst van € 3,65 per huishouden tot ver boven het gemiddelde van ons land. Collectanten en gevers onze hartelijke dank, namens het Longfonds,

Tonny Koersen

VV IJsselstreek.

Een van de grote verschillen tussen Utrecht en 's-Heerenbroek is de ruimte. Of vanuit het stadse perspectief het gebrek aan ruimte. Waar op het platteland voldoende ruimte is, is het in de stad passen, meten en in de hoogte bouwen.

Dit lijkt een onschuldig begin, maar een bruggetje naar een favoriet mannenonderwerp, voetbal, is snel gemaakt. Zeker in Utrecht, een voetbalstad pur sang. HP/De Tijd bracht op 30 maart 2012 een artikel uit met de elf bekendste voetballers geboren of getogen in Utrecht. Op doel: Hans van Breukelen, achterin: Ronald Spelbos, Jan Wouters en Hans Kraay senior, middenveld: Wesley Sneijder, Ibrahim Afellay, Willem van Hanegem, Tonny van de Linden voor: Marco van Basten, Rob de Wit en Gerald Vanenburg. Dit is toch een imposant rijtje waarbij is opgemerkt dat Van Hanegem als enige niet in Utrecht is geboren.

Al deze voetballers zijn natuurlijk ooit bij de amateurs begonnen. In dit amateurvoetbal is de laatste jaren erg veel gebeurd. Hier ligt ook de connectie met de openingsparagraaf. Waar de voetbalvelden vroeger aan de randen van de stad werden geplaatst waar nog voldoende ruimte was, werden ze door de snelle groei van Utrecht opgeslokt. Als je de

voetbalvelden nu ziet liggen midden in de woonwijken dan beseft je niet dat ze in de jaren '70 aan de rand van de stad/buurtschap lagen.

Nu zijn er nog een aantal recente ontwikkelingen die het voetballandschap in de gemeente Utrecht aanzienlijk hebben veranderd. Allereerst het gebrek aan leden of kaderleden bij sommige voetbalverenigingen. Daarnaast het gebrek aan geld bij de gemeente om alle sportparken te onderhouden, het eerder al gememoreerde gebrek aan ruimte, het verplaatsen van sportparken voor de realisatie van de Vinex wijk Leidsche Rijn en de komst van het kunstgras.

Een voorbeeld is DHSC. Niemand zal ooit van deze club gehoord hebben. Als ik vertel dat de club een fusie is tussen vv Dos, usv Holland en Stichtse Boys dan gaan er wel wat belletjes rinkelen. De hoogtijdagen van Holland lagen in de beginjaren negentig, net toen ik in Utrecht kwam studeren. Het was een club uit een volksbuurt waar enorm veel (zwart) geld in werd gepompt. Op zondagen barste het er van de grote Mercedesen, met goud behangen heren en platinablonden dames met bontjassen. Toen dit geld in 2000 opeens verdwenen was degradeerde de club vanaf de hoofdklasse ieder jaar tot het laagste amateurniveau.

De burens van Holland, Dos, deed het ook al niet veel beter. Dos ligt natuurlijk samen met Elinkwijk en Velox wel aan de wieg van FC Utrecht en heeft bekende voetballers als Sneijder, Kraaij en Van der Linden voortgebracht, maar presteerde als amateurclub nooit bijzonder veel.

De oplossing vanuit de gemeente was beide verenigingen laten fuseren en de sportparken samen te voegen en compleet herin te richten. Om dit te financieren werd een deel van de grond verkocht aan een projectontwikkelaar om een torenflat te bouwen. Nu liggen er 3 kunstgrasvelden een natuurgras hoofdveld, het Cruiffcourt van Wesley Sneijder en staat er een splinternieuwe kantine met kleedkamers eronder. De vereniging heeft alles nu goed voor elkaar beschikt over een splinternieuwe accommodatie en sportief gaat het ook weer beter. Oh ja Stichtse Boys die kwam in 2007 beide verenigingen vergezellen omdat het anders afgelopen was met de vereniging wegens gebrek aan leden.

Ondanks het feit dat alles in Utrecht dichterbij lijkt dan in 's-Heerenbroek zoals winkels en supermarkten, is de voetbalclub waar ik speel toch een stuk verder. Via Google maps kwam ik er achter dat ik bijna 6 kilometer moet fietsen om er te komen, enkele

reis dus. Dat is net zo ver als vanaf de Scholtensteeg naar het veld van VV Wilsum. Door de overvloed aan ruimte zullen 's-Heerenbroek en Wilsum nooit gedwongen worden om te fuseren door omstandigheden zoals hier boven geschetst in Utrecht. Toch heb ik wel eens gedroomd van een fusie tussen beide verenigingen met een veld achter het tankstation en shirts zoals we die met schoolvoetbal al hadden; groen met een oranje baan in het midden. Als eerste voorzitter dacht ik aan de buurman van mijn ouders; Gait-Jan Hellendoorn. Of hebben we in andere 's-Heerenbroekers die naar Wilsum zijn geëmigreerd nog betere kandidaten? De naam van de fusieclub had ik ook al bedacht: VV IJsselstreek. Helaas bestaat deze naam al voor een vereniging uit Deventer dus het zal wel altijd een droom blijven. Al zou het wel de enige manier zijn om structureel hoger te gaan spelen. Misschien kunnen we eens beginnen om met de jeugd samen te werken.....

Uw buitenlandcorrespondent uit
Utrecht

Oudejaarswisseling 1944-1945

Een wisseling in de donkere oorlogswinter is mij altijd bijgebleven. Geboren op de boerderij in 's-Heerenbroek en ruim elf jaar oud. Het was in die tijd elke avond wel een komen en gaan van trekkers (etenhalers) uit het westen des lands. De meest schrijnende gevallen mochten overnachten. Zo brak de oudejaarsavond aan. Er zullen vanavond wel geen mensen komen, dacht iedereen. Het gezin Koersen had zelfs nog wat olieballen gebakken, met meel van eigen oogst. Ook slaolie en boterolie van eigen gekarde boter was er nog. We zaten met de hele familie in het kamertje achter de geute, de geute was een zomervertrek waar winter en zomer op het fornuis werd gekookt en des zomers de maaltijd ook werd genuttigd. Op de geute stond verder een grote ronde tafel en een zestal grote ouderwetse boerenstoelen. Als de buitendeur openging woei rechtstreeks de oostenwind naar binnen. In het kamertje zat de hele familie lekker warm bij de kachel.

Rond 20.00 uur op die oudejaarsavond werd er geklopt aan de buitendeur. Eén van mijn zusters ging kijken en kwam terug voor overleg. Er stonden twee vrouwen aan de deur, een moeder en dochter, die vroegen om te mogen overnachten. Och, twee vrouwen, die konden we eigenlijk niet weigeren en het verzoek werd ingewilligd. Eten werd niet gevraagd, wat ons zeer bevreedde. De vraag was of ze de tafel wel mochten gebruiken om te eten, natuurlijk mocht dat. De fietsen werden binnen gezet en de verbazing werd steeds groter. Door het raam vanuit de kamer konden wij bekijken wat er zoal gebeurde op de geute. De twee fietsen waren behangen met dubbele fietstassen. De verbazing werd nog groter, want een derde persoon met fiets kwam ook binnen, een man met nog zwaarder behangen fiets en ook nog tassen aan het stuur. Ze klopten aan de deur van ons kamertje en vroegen of ze het fornuis mochten gebruiken. Wat er zich toen voor de ogen van de familie afspeelde, tart elke veronderstelling. Er werd een maaltijd genuttigd waar wij met ons allen het water van in de mond kregen. Wat moesten dat voor mensen zijn en dat in oorlogstijd ? Bij het naar bed gaan ging mijn oudste broer nog even naar de deel om te kijken of alles met de koeien goed ging (afvoeren werd dat genoemd). Bij dit afvoeren werd hem gevraagd of ze in het hooi mochten slapen, wij konden dat moeilijk weigeren. Het bleef nog lang onrustig op de deel, het was niet moeilijk te raden wat er zich in die hooihoop afspeelde. Eén man en twee vrouwen.

De volgende morgen, Nieuwjaarsdag 1945, kwamen de moeilijkheden. De koeien moesten hooi hebben en er moest gemolken worden, maar de logés

lagen midden in de hooihoop te slapen. Dan eerst maar melken, zei men tegen elkaar. Na het melken waren ze nog niet wakker te krijgen. Buurman Wessels werd erbij geroepen om te bedenken wat men er mee aan moest. Ik zie ze nog zo om de hooihoop lopen en allerlei geluiden maken om ze wakker te krijgen, wat uiteindelijk lukte. Toen werd ook duidelijk hoe de vork in de steel zat. De schoonzoon was vrijgekomen uit het kamp Veenhuizen waar hij zat vanwege zwarte handel en die hadden de dames opgehaald. Moeilijk te raden wat er met de rest van de etenswaren gebeurde in Rotterdam, waar ze woonden! Nog lang werd er over deze bijzondere logeerpartij met alle bijkomende verhalen gesproken in ons dorp. Je zou het een vrolijke noot kunnen noemen in een donkere tijd!

Hierbij ook de mededeling dat dit mijn laatste bijdrage is aan de "s-Heerenbroeker," ik heb het altijd met heel veel genoeg gedaan, en in de hoop dat u er veel leesplezier aan hebt beleefd, eindig ik met de hartelijke groeten. Wim Koersen

Evenementenkalender

14 januari 2013 | Veiligheid en preventieavond

Vereniging Dorpsbelangen 's-Heerenbroek organiseert op maandagavond 14 januari een themaavond over veiligheid en preventie. Tijdens deze avond zal er worden gekeken hoe veilig ons dorp is en waar op gelet moet worden om inbrekers het zo lastig mogelijk te maken.

Locatie: De Kandelaar

Tijdstip: 19:30

16 januari 2013 | Ouderenmiddag

Mastenbroek 14:00 uur. Humor in de trouwzaal door Mevr. Zimmer uit Ermelo

18 januari 2013 | Clubwedstrijden Gymnastiek.ver.'s-Heerenbroek

De jaarlijkse clubwedstrijden voor alle leden van de gymnastiek vereniging

13 februari 2013 | Ouderenmiddag

's-Heerenbroek 14:00 uur. Van trouwpak tot hooikostuum. Modeshow van de fam. Smeenk uit Koekange.

27 maart 2013 | Ouderenmiddag Pasen

's-Heerenbroek 14:30 uur. Paasmiddag met medewerking van Dhr. Bastianet. Daarna broodmaaltijd kosten € 8,50 p.p. Opgave C. v.d. Weerd 038-3446428 of A. v. Spijker 038-3557647.

24 april 2013 | Ouderenmiddag Bingo

's-Heerenbroek 14:00 uur. Bingo

14 juni 2013 | Polderrock

Op vrijdag 14 juni is er weer muziek in de polder tijdens Polderrock.

20 juni 2013 t/m 22 juni 2013 | 650 jaar 's-Heerenbroek

In 1363 wordt 's-Heerenbroek voor het eerst vernoemd. Ter ere van dit feit organiseren de verenigingen van 's-Heerenbroek gezamenlijk een feest voor jong en oud.

Invulling volgt ter zijner tijd.

Neem voor een vermelding op de evenementenkalender contact op met:

Alex Kroeze | mail@adkroeze.nl | 06 22 082 796

Of plaats uw evenement in de evenementenkalender
op de website sheerenbroek.info

Redactie:

Gerrit Henniphof

Piet de Jong

Anita Koersen

Wim Koersen

Alex Kroeze

Dorien Smit

Ad Swier

Gastschrijver: Tonny Koersen, Albert Knol en Thea Woning

Colofon:

De 's-Heerenbroeker verschijnt eens per kwartaal.

Volgende uitgave maart 2013

Copy voor volgende uitgave kunnen digitaal worden verzonden naar:

mail@adkroeze.nl

Omslag: